

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto s prilogo »Domači Prijatelj« 2 goldinarja. — Priloga izhaja 10. in 30. dan v mesecu.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XVII.

V Celovcu, 10. februarja 1898.

Štev. 4.

Družba sv. Mohorja

na Koroškem l. 1897.

(Sestavil: Reberčan.)

(Dalje.)

Bilo je toraj lani na Koroškem 5509 Mohorjanov. Če (približno po šematizmu za l. 1897.) štejemo 122.000 koroških Slovencev, je takozvano (relativno ali normalno) število udov pri nas 4.52%; t. j.: od 10.000 Slovencev jih je 452 vpisanih v Mohorjevo družbo, bolj pa: na 1000 Slovencev pride 45 udov, na 100 pa 4. Razmerno število za vse Slovence (ako jih štejemo po dr. Glaserjevi »Zgodovini slov. slovstva« 1.300.000) je pa 5.50%.

Po dekanijah se razdelé Mohorjani tako-le:*)

I. Dekanija Beljak ima 377 udov (— 6). Po posameznih farah: Beljak in Perava 33 (+ 7), Zila 48 (—), Šteben pri Bekštanju 69 (— 5), Loče 60 (— 1), Brnca 42 (+ 2), Št. Lenart pri 7 studencih 67 (— 7), Podkloster 58 (— 3).

Nadnormalno število udov (t. j. nad 4.52%) štejejo le Loče (5.73%). Vse druge fare so zastopane pod normalno; najslabše Brnca (3.91%) in Podkloster (3.86%). V Št. Lenartu pri 7 studencih je bilo leta 1893. že 119 udov, lani pa samo 67, akoravno stori sedanji g. župnik vse, kar more.

II. Dekanija Borovlje ima 734 udov (— 37); po farah: Kotmaravas 51 (— 4), Žihpolje in Golšovo 47 (+ 3), Bilčoves 71 (— 11), Sveče in Zavrh 134 (— 9), Št. Janž 60 (—), Kaplja pri Dravi 79 (— 2), Borovlje in Podljubelj 56 (— 2), Sloveniji Plajberg 40 (+ 2), Ljubelj 20 (+ 2), Sele 79 (— 5), Glinje 27 (—), Bajtišče 19 (+ 3), Šmarjeta 51 (— 8).

Štiri župnije so napredovale, dve ostali jednaki, druge pa so nazadovale. Razmerno najbolje je družba zastopana v farah: Št. Janž (10.17%), Sveče in Zavrh (7.56%), Slov. Plajberg (7.54%), Sele (7.45%) itd. Najbolj v ozadju stoji Šmarjeta (3.92%), Kotmaravas (3.26%), Glinje (2.31%) in Borovlje z Podljubeljem (2.30%). Želeti bi bilo, da se ti kraji malo bolj povzdignejo.

III. Dekanija Celovec šteje 437 udov (— 23); po župnijah 202 (—), Št. Rupert 2, Vetrinje 18 (— 3), Hodiše 48 (— 4), Škofiče 33 (— 3), Otok 20 (— 1), Poreče 22 (— 2), Dholica 46 (— 8), Breza 37 (— 1), Gospa Sveta 4 (—), Karnski grad 3 (+ 2), Blatni grad 1, Čanjče 1 (—). — Št. Jurja pri Celovcu pa zastonj iščemo v imeniku!

V Celovcu, Gospi Sveti in Čanjčah je ostalo število družnikov jednako; v Karnskem gradu je napredovalo za dva, sicer pa povsod le upadlo. Primeroma dobro sta zastopana kraja Otok (5.55%) in Breza (5.40%), slabše Hodiše in Vetrinje, kjer bi bilo nujno želeti napredka.

IV. Dekanija Doberlvas z 830 udi (— 23). Po posameznih dekanijah se razdelijo Mohorjani tako-le: Doberlvas 65 (— 9), Št. Lipš 51 (— 3), Št. Vid 56 (— 6), Št. Kancijan 83 (— 13), Kamen 21 (+ 4), Mohliče 12 (+ 1), Galicija 32 (+ 2), Opače 26 (+ 1), Obirsko 23 (— 1), Korte 19 (— 3), Žitaravas 44 (—), Globasnica 48 (— 1), Št. Ožbolt pri Jezeru 58 (— 6), Sv. Andrej v Ravni 16 (— 1), Šteben pod Juno 29 (— 6), Železna Kaplja 157 (+ 7), Reberca 91 (+ 13).

Šest far je napredovalo, najlepše Reberca. Žitaravas je ostala jednaka, vsi drugi kraji so nazadovale in med njimi najbolj Št. Kancijan. Izgubil je celo 13 udov. V obče je stanje Mohorjevih udov v tej dekaniji še dosti ugodno; zlasti se odlikujejo Korte (19%), Reberca (14.91%) in Št. Ožbolt pri Jezeru (12.31%) in še nekatere druge fare. Pod normalnim številom se nahajajo samo fare v Obirskem, v Doberlivasi, v Galiciji in Mohličah; treba toraj tu bolj živahnega gibanja!

V. Dekanija Pliberk šteje vkup 1014 udov (— 124). Po farah se razdele tako-le: Pliberk

147 (— 31), Šmihel nad Pliberkom 181 (— 14), Vogrče 56 (— 4), Švabek 37 (— 4), Št. Danijel in Strojna 41 (+ 1), Devica Marija na Jez. 178 (— 43), Mižice 106 (— 9), Črna in Jaborje 100 (— 4), Kotlje 54 (+ 1), Guštanj 56 (— 20), Koprivna 20 (—), Kazaze 38 (+ 3).

Čudno je, da je v tej dekaniji izgubila družba 124 udov in sicer v Pliberku 31, pri Dev. Mariji na Jezeru 43, v Guštanju 20 in 14 v Šmihelu. Nekoliko manj zaostali so drugi kraji. Neznatno so napredovale: Kazaze, Kotlje in Št. Danijel. Koprivna je obdržala prejšnje število. Relativno razmerje je splošno še dosti dobro, če vidimo, da se samo štiri župnije, namreč Koprivna s (3.54%), Dev. Marija na Jez. s (3.42%), Pliberk s (3.67%) in Guštajn z (2.69%) še niso povspele do normalnega števila (4.52%). Na prvi vrsti stoje pač Vogrče (14.74%), Mižice (9.63%), Kazaze (8.19%) in pa Šmihel in Kotlje (7.30%, oziroma 7.01%). Upamo da bo služilo to drugim krajem v spodbudo in posnemo!

(Dalje sledi.)

„Svinjered“ na Koroškem.

Na Štajerskem so nemškutarji že dvakrat poskušali s pomočjo slovenskega lista Slovincem vsiljevati svoje laži-nauke. Izdajali so pred leti v Celju »Kmetijski Prijatelj«, kateremu so naši ljudje kmalu dali pravo ime »Lisjak«, in pozneje v Mariboru list »Štajerski Kmet«, katerega so še bolj krepko prekrstili v »Kajhar«-ja! Vemo, da jih je ta »špas« v Mariboru stal nad 2 tisočaka, a uspeha niso dosegli nobenega. Naši »bauernbundarji« posnemajo sedaj izgled svojih štajerskih bratcev, upajmo, da tudi z enakim uspehom. Kako je pisan novi list, pokazali smo nekoliko že zadnjič, priskrbeli bodemo pa svojim bralcem še večkrat smeha in zabave s tem, da ponatisnemo razne — neumnosti iz njega! Tudi za pravo ime nam ni treba biti v zadregi, ker si ga je že sam pridejal z naslovom, katerega je dal v svoji veliki modrosti sledečemu zmedenemu članku:

— Svinjered (I) na Koroškem. Pred kratkem časom se je v neki gostilnici v Celovci govorilo čez različno na Koroško uvoženo mastno blago in njegovo ceno in ta govor me je napeljeval v tej reči svojo nemerodajno mnenje pojasniti. — Pri tisti mizi je sedela množina kupčevalcev in agentov, kateri so nam pripovedovali, da najboljši in najčistejši ta-le blago, iz Amerike, iz Ogerskega i. t. d. pride, danes toliko in toliko velja. — Pristavil sem, da se našo kmetijstvo ravno tako v velikem obsegu s svinjeredstvom peča, in da je težko misleče, da naši koroški kmeti pri tej težavi kak dobiček dosežejo, ako zaradi prodaja za krmljenje skrbeti morajo. — Kajti, kakor kmet vse preračuni, koliko porabi za krmo svojih svinj, tak bode oni najdel da mu je celi trud na škodo bil.

Jmenitnejši in obilnejši dobiček pa bi našli naši koroški posestniki, ako bi se na mesto svinjo-krme, za prodaj prasečine in zanaprej za gojitev prasice skrbeli. — Prasici se celo leto lahko prodajo in skrmijo se izhaja za trikrat toliko prascev, kako da bi se samo jedna skrmljena svinja izredila.

Prasečina — živa in mrtva — se dandanes vpeljuje iz Štirsk in Hrvaške na Koroško in velja kilo 60 kr. do 1 gold. in večkrat sem videl, kakor prodajalci z nabasanimi voznimi skoz naše doline potovajo in vselej hitro in prav dobro se svojega živega blaga iznebó.

V le-tem članku govori o »uvoženem mastnem blagu« tako duhovito, kakor so zmožni le ljudje, ki pišejo oni list. Ti ljudje morajo »glavo med ušesam imeti«, da znajo tako modrovati in natvezati ljudem razne — medvede. Samo zdi se nam, da je v onih »glavah med ušesam« precej — prazno, in pri ušesih samih pa — slama vun štrli.

Gledé »Kmetškega Lista« samega imamo še par tehtnih vprašanj, in sicer najprej do slavnega c. kr. državnega pravdnštva. Tiskovna postava jasno določuje (glej § 7 in 9), da mora pri vsakem samostojnem listu, in naj izhaja tudi kot priloga drugemu listu, biti razločno imenovan izdajatelj, urednik in tiskar. »Kmetijski List« izhaja in se priporoča ljudem kot samostojen list, ali mi zastonj iščemo tam imena izdajatelja in urednika. Samo »tiskarna Berčinger« se imenuje. Ali more pa Nemec, ki nič slovensko ne zna, biti odgovoren za slovenski list?

Zapomnite si v ostalem, dragi Slovenci, da vam nove nauke podaja luteranec Berčinger. Bodete-li vi s takimi nauki mogli biti zadovoljni? Gotovo ne! Proč z njimi!

Dalje pravi »Kmetijski List«, da za naročbo ni treba drugega, kakor da se gré h kakemu poštarju, tam vplača naročnina in da se list potem brez daljšega truda pošilja na dom. Vprašamo, ali so c. kr. poštariji v svoji uradni službi poklicani za agente nasprotnemu lisjaku?

Slišimo, da je »mastno blago«, katero so skuhal v Celovcu tako »imenitni« kuharji (imenujejo se dr. Abuja, Kiršner, neizogibni Krassnigg in drugi nasprotni »veljaki«), zbudilo povsod obilo smeha, a da so povsod takoj spoznali, da to blago — diši. No, vsak, kdor ga je pogledal, takoj uvidi, da mu je prostor le tam, kakor za stare obrabljene cunje, na — smetišči!

Dopisi prijateljev.

Iz Celovca. (Pozor!) Naš odvetnik gosp. dr. Alojzij Kraut se je sedaj čisto preselil v staro hišo družbe sv. Mohorja na benediktinskem trgu št. 4. Pisarnica njegova pa odslej ni več v pritličju, marveč v prvem nadstropju. Mi ga našim slovenskim rojakom z novega najtopleje priporočamo in prosimo, da tisti v pravnih zadevah ne iščejo zastopstva pri tujih in nam nasprotnih odvetnikih v Celovcu. Razun gosp. dr. Krauta nimamo Slovenci v Celovcu nobenega odvetnika, ki bi bil pravičen našim težnjam. Vsi nas smatrajo za sinove manj vrednega národa, ki naj bi jim bili le tedaj dobri, kadar jim je treba dajati zaslužek in jim delati tlako za Bog ve kake namene. Da je naš slovenski odvetnik gosp. dr. Kraut sedaj v Celovcu marsikomu trn v peti, razvideti je iz pisave nemško-nacionalnih in renegatskih nemško-liberalno-nacionalnih kmetških listov »Bauern-Zeitung« in »Kmetškega Lista«, kateri slednji je začel izhajati le z namenom, da bi begal naše dobro koroško slovensko ljudstvo in nam odtuževal naše pristaše. Ti vitezi žalostne postave, katerim naš gospod slovenski odvetnik ničesar storil ni, ga napadajo po listih samo zaradi tega, da bi mu škodovali in mu stanje otežkočili. Nedavno se je našel celo predrznež, ki je šel oskruniti z nedostojno pisavo steno pod njegovo firmo na hiši, kjer stanuje. To so lopovska dejanja, katera sicer ne pripisujemo nemški stranki, pač pa tistim elementom, ki, nahujskani po nemško-nacionalnih listih, danes že več ne vedó, kaj bi učinili, da bi nas Slovence na Koroškem prej kot mogoče pogrnali v deveto deželo ali pa nam celo ugasnili luč življenja. Dolžnost naša je torej ta, da naše brate in somišljenike podpiramo in da se zatekamo le k svojim pristašam. Našim rojakom kličemo torej ponovljeno: ne hodite k svojim nasprotnikom in ne podpirajte jih s svojim denarjem. Imejmo zaupanje do svojih rojakov in lastnih bratov, oklenimo se jeden drugega in ogibajmo se tistih, ki drugače nam Slovincem sploh ne privoščiijo življenja. Svoji k svojim!

Iz celovške okolice. Prišel mi je v roke kmetijski lisjak, hočem reči »Kmetijski List«, in bral sem tam med drugimi neumnostmi, da župnik v Kaplji prejema plačilo za 4 duhovnike in se vsako leto pri vladí spriča, da nima 700 gld. prejemka. Gospod urednik, oprostite, meni to ne gre v glavo; bil sem nedavno v davkariji in tam je dobil nek nadučitelj iz dežele za en mesec okoli 60 gld. plačila, pride torej na leto čez 700 gld. Ne morem pa verjeti, da bi 4 duhovniki komaj toliko plačila dobili, kakor en sam nadučitelj. Bržkone se je dopisnik zmotil, da je hotel pisati: župnik v Kaplji ima za 4 duhovnike dela, ali plačila dobi komaj za enega. Čudno se mi tudi zdi, da na omenjenem listu ni imenovan odgovorni urednik; ali morda za »Kmetijski List« ne velja tiskovna postava? Pa brez zamere!

Iz Pokrč. (Občinska volitev), ki se je vsled silne in grde agitacije obnesla čisto po mislih nemško-liberalne »fortschritts«-partaje, se je vršila

Naročajte in razširjajte „Mir“!

pri nas dné 27. dec. l. l. Ni mogoče naštetiti vse pripomočke, s katerimi so nemški (?) „Heilovci“ si zmago pridobili; omenjam le, da jim ni bila nobena laž, obrekovanje, ali pa obetanje preveč, da so si pridobili glas marsikaterega politično slabo izobraženega kmeta, ali pa pooblastilo prestrašene vdove ali kmetice. Delali so tem ložeje, ker so vedeli, kdaj bode volitev, in so pooblastila že več mesecev prej mogli nabirati, med tem ko so nam le kratki 3 do 4 tedni ostali na razpolago. Če je kdo prvo pooblastilo preklinal in nam drugo izročil, so nam tisto pri volitvi zavrgli, ker so v volilno komisijo poklicali naših le enega, svojih pa z županom štiri, med temi tudi nekega gospoda, ki sam še volilne pravice ni imel in je volil le na pooblastilo svoje žene. Lahko se misli, da je taka komisija delovala kar le mogoče proti naši stranki. Volili so tudi s pooblastilom za neko gospodinjjo Fuchs, katera pa, kakor se sliši od zanesljive strani, ga nikomur ni dala!! To jih sedaj menda vendar malo kesa, ker je „črna garda“ menda vložila proti volitvi rekurz, in v tistem omenila gornjo pooblastilo. Pa saj se pravi nemškutar nikoli ne boji; in tako malo poprosit, si misli, je včasih tudi dobro; tudi tú nekateri za gotovo trdijo, da sta se dva najpogumnejša „fortsritlerja“ podala v hišo gori omenjene gospodinje, in tam s povzdignjenimi rokami brusila ponemčena kolena, in s tresočim glasom prosila za njim ugoden odgovor, če bi se popraševalo za onim pooblastilom. Po končani volitvi so grmeli topiči, da so prav glasno oznanjevali zmago. Za nami pa so upili „Pereat den Schwarzen“ in „All' Heil Deutsche“. Mi pa smo ostali mirni, ker bati se nam tudi ni bilo treba, saj je vseskrbljivi župan poklical žandarmerijo, da varuje red. Za gotovo pa vem, da s topiči niso ustrelili nobenega Slovenca. Mi ostanemo trdni, čeravno bi nasprotniki radi pihili našega č. g. župnika tja na Češko, in temnočnega Oblaka, Gorna in Telijana in še druge črez deveto planino. Pa malo le še počakajte, šli bomo gotovo, le prosimo za 50 let odloga. — Še nekaj; le čisto po tistem sem slišal, da je bil Barigeljc, ki se je lani pridno vozil okrog in pisal v „Mir“, v Kotmarivesi pri volitvi; menda je moral odnesti pete, drugače bi dobil na podplate, ali je res? Ali ne vé kdo, kako mu je šlo v Dobrlivesi, v Št. Štebnu itd.; znabiti se še kaj sam oglasi. *Miha Črn.*

Iz Krčanj. Ljubi „Mir“! Ne zameri mi, da te nadlegujem s temi vrsticami, s katerimi ti naznanjam, da smo sicer radovedni pričakovali novega lista, katerega naslov je za nas kmete na prvi pogled tudi res zanimiv in mikaven, da pa smo se iz njegove vsebine hitro prepričali, da ni kaj vreden. A ko mi ga nekdo s posebnim priporočilom ponudi, ga spravim v žep in prišedši domu, sem mu iz radovednosti takoj moral posvetiti nekoliko trenutkov, pa — o joj! — že na prvi pogled se prepričam, da mu molita iz zgornje čeljusti dva zoba, jeden nemški in drugi slovensko-nemški, in ko ga pogledam še na nos, spoznam, da je v resnici to tisti, toliko časa prorokovani odrešenik slovenskega ljudstva na Koroškem, z imenom „Koroški kmetijski listjak“. Ko si ga natančneje ogledam, prepričal sem se, da ima na jeziku in sploh po celi vsebini mnogo bolečih tvorov, katerih si siromak ne bode mogel zlepa ozdraviti, ker mu bode v to primanjkovalo potrebnega zdravila. In tudi predolgo bi bilo razpravljati vsebino omenjenega „Listjaka“, kajti ta „špraha“, v kateri je pisan ta rogovilasti list, ni jezik koroških Slovencev, temveč mešanica „Hotentotov“. — Kakšen namen ima „Koroški kmetijski list“, tega nam v prvi številki sicer še ne pove, a mi ga že razumemo. V drugem svojem članku hoče razpravljati položaj kmeta na prav obupen način, brez da mu nasvetuje kaj koristnega, n. pr. kako bi se dalo zboljšati stanje kmetu in mu pomagati, ampak kliče mu prav obupno: „Nikdor ti bode pomagal!“ „Nihče ti noče pomagati!“ „Sam si moreš pomagati“. Lepo se priporoča torej svojim čitateljem! Ako nam nikdo ne bode pomagal, in nam nihče noče pomagati ter si bomo morali sami pomagati, potem tudi ne potrebujemo, da bi „Kmetijski list“ prihajal k nam na kmete, delat zgago in zdražbo med nami. Sploh je pa dobro na tem listu to, da je pisan v tako zmedenem in spakodranem jeziku, da ga nihče ne razume. *J. N.*

Iz Vogrč. (Pogled v staro leto nazaj in v novo naprej.) Staro leto je zatoniло v morje neskončne večnosti; vse veselje, vse bridkosti in žalosti so z njim izginile. Pa če se ozremo nazaj, najdemo več žalosti kakor veselja. Pred vsem naj omenim, da nam je neizprosna smrt pobrala skrbnega in gorečega dušnega pastirja, v. g. župnika J. Škerbinca, in sicer na tujem v daljni štajerski zemlji počivajo njih koščice, njih duša se pa gotovo pri Bogu veseli. Bili so vseskozi vzgleden duhovnik, kar pričajo župnije, koder so pastirovali. Povsod se je duhovno življenje na novo poživilo, kakor tudi pri nas. Njih izvrstne pridige in krščanski nauki so marsikaterega na pravo pot zavrnili. Vpeljali in ustanovili so dve

lepi bratovščini, namreč božjega srca in neomadeževanega srca Marijinega ter so ji z veliko verno in gorečnostjo vodili. Vsi ti spomini so se ob koncu starega leta v nas ponovili in britke solze nam stopajo v oči, in to tem bolj, ker smo zapuščeni, da nimamo svojega lastnega pastirja. Sosedni gg. duhovniki nas pri svoji najboljši volji ne morejo oskrbovati tako, kakor domači dušni pastir. — Kaj nam prinese novo leto, to je še v negotovosti. Če bi nam prineslo dosti sreče, zdravja in veselja, pa tudi nam posebej dušnega pastirja! Res veliko in za nas občutno je pomanjkanje duhovnov na Koroškem. Izpolnujejo se besede sv. pisma: „Žetev je sicer velika, ali delavcev je malo.“ Prosimo tedaj Gospoda žetve, da pošlje delavcev v svoj vinograd! Prisrčni pozdrav!

Jeden izmed faranov.

Iz Železne Kaplje. (Gospodarske razmere.) Kakor povsod drugod, se godi tudi pri nas kmetom prav slabo. Veliko se trudijo po naših strminah in vendar mnogim gospodarstvo le nazaduje. Najboljša priča temu je, da se množi in povečuje grofovsko posestvo in oblast od leta do leta. Grof Vincenc pl. Turn je pokupil že precej kmetijskih posestev. Proti Obirskemu in Kortah ima štiri kmetije, ki obsegajo 1500 oralov, v kapelski fari pa je pokupil že 19 kmetij. Večinoma dá hiše podreti, polje spremeni v gozd in tam, kjer so prej srečno živeli cele družine ljudij, se redi zdaj tropa divjih živalij. Očividno zato hira kmetijsko ljudstvo. Kaka škoda za-nj, ko je vendar tako krepko, versko in národno. Kmetje stanujejo po visokih gorah in strminah, kjer so se naselili za časa turških vojsk, pa dasiravno morajo hoditi po 3 ali 4 ure daleč v cerkev, vendar še redno in radi prihajajo v Kapljo k božji službi. Veliko težko delajo tukaj šole. Ker so kmetje tako daleč oddaljeni od šole, tudi ne morejo pošiljati svojih otrok v šolo. Večinoma jih poučujejo sami doma po „Abecedniku“. Pa da vkljub temu naše ljudstvo rado bere, temu priča to, da jih je 159 udov vpisanih v družbo sv. Mohorja. V šoli imamo tri razrede, v katerih se žalibog uči skoraj izključljivo le nemščina, čeravno tudi otroci s trga večinoma od doma tudi slovensko znajo. Še slabše pa je pri uradih. Naši uradniki so prav nemško-nacionalnega mišljenja, kakor so že pri več priložnostih pokazali.

Iz Tolstega Vrha. (Kmetijski pouk.) Kakor je „Mir“ naznanil, je nas dné 23. prosinca počastil gosp. ravnatelj dr. Kramar s svojim obiskom. Govoril je o živinoreji in nam v prepričevalnih in živih besedah kazal, kakšen zaklad leži v umni živinoreji. Z veliko pazljivostjo smo sledili g. govorniku in primeroma precejšnje število se nas je zbralo; bilo nas je 35. Pri odhodu izrekli smo željo, g. govornika še večkrat slišati ter se kaj koristnega za naš težavni stan naučiti. Da je prišel g. dr. Kramar k nam, zato se moramo zahvaliti našemu občinskemu odboru, ki je za-nj prosil pri vodstvu kmetijske družbe. Naj bi ta izgled posnemali i drugod!

Od nekod. (Klevetnežem odgovor!) Novi listič, „Kmetijski list“, ki je začel po Slovenskem preganjati „zmot temino“, katero novodobna šola še ni mogla pregnati, in katerega uredjuje ljudje, ki pljujejo v lastno skledo, peča se tudi, kakor sem izvedel od nekega prijatelja, z izjavo koroškega duhovnika v 36. številki „Mira“. V „Kmetiskem lističu“ (če še nima gesla, nasvetoval bi mu, naj si zapiše na glavo kot moto: „Kaj mi hočete dati, in jaz vam ga [Slovenca na Koroškem] izdam?“) iščejo neki „znani prijatelji prave duhovščine v Rožni dolini“ naj se jih le pokliče pred sodnijo, ker oni samo resnico govorijo. Dobro, Vi „prijatelji prave duhovščine iz Rožne doline“, če govorite samo resnico, proč s krinko raz obraz; ne skrivajte se za „Kmetiskim listom“, marveč na dan z imeni, na dan s pismom, katerega ste iz Beljaka sprejeli! Zakaj ne daste pisma sem, ko se je vendar od vas zahtevalo? Ga menda vendar zdaj po zimi ni slana vzela! Dobro se poznamo gg. „prijatelji prave duhovščine iz Rožne doline“. — Dalje kličete: „molčite gospod oskrbnik; ako nas zburite, bode še več zvedeli“. Le na dan z vsem, kar veste! Če pa mislite, da smete tudi pri drugih mero po svojih črevljih jemati, se zelo motite. Dokler ne izpolnite vaše grožnje, imenovati se morate nesramne lažnjivce! Toliko zadostuj, da veste, da se vas ne bojimo. Ob pravem času se že še najdemo na pravem kraju. Do tačas pa vam napišemo semkaj, ko že toliko štulite za nemščino, v premišljevanje sledeče stihe nemškega pesnika: „Wer jeder bösen Zunge den losen Mund wollt' stopfen, Nicht Zeit noch Hände fand' noch Heu genug zu Pflöpfen.“ — Ja! das Schrecklichste auf Erden, Ist der Kampf mit Ungeziefer, Dem Gestank als Waffe dient — Das Duell mit einer Wanze!“ —

Iz tužne Rožne doline. (So-li to prijatelji ljudstva?) Kakšni prijatelji kmetom so liberalci, mi kmetje v Rožni dolini zmiraj bolj občutimo. V občini Svetnaves imajo nekateri posestniki precej

dohodninskega davka in manj grunta. V tej občini dobimo za lov lepo najemščino, katera bi se imela po § 8. lovske postave od dné 7. marca 1849. razdeliti med posestnike polja in gozdov; to se vendar ne zgodi, temveč najemščina za lov se porabi kot splošni občinski dohodek, tako da imajo od tega dobiček tudi tisti, kateri nimajo nobenega polja, kakor obrtniki in posebno tisti, kateri imajo velike dohodninske davke. Zadnji so skoraj vsi liberalci; tako se kmetom krivica godi, ker se najemščina za lov ne razdeli, kakor postava zahteva, med posestnike polja in gozdov, temveč se porabi tudi za tiste, ki plačujejo obrtniške in dohodninske davke, čeravno nimajo polja. — V tej občini smo tako srečni, da imamo v svoji sredi znanega „prijatelja“ kmetov, posestnika in rezervnega častnika Jožefa Krassnigg-a. Ni še dolgo od tega, kar je v imenu občinskega urada toževal nekega bajtarja, ker je menda razžalil občinski urad. Obravnava je bila pri sodniji v Borovljah; občinski urad je zastopal J. Krassnigg, ki se je tam hvalil, kako lepo skrbi za red pri občinskem uradu itd. Zatoženec pa je bil oproščen, kakor ni bilo drugače pričakovati; ubogemu bajtarju kazni torej ni mogel nakopati, ali napravil mu je nepotrebne stroške, pota in sitnosti. Tak prijatelj kmetom je Josef Krassnigg, katerega so kmetje v kotmirski občini toliko poslušali, da so nemškutarje volili.

Iz Dholice. (Sv. misijon.) Kakor je bilo v „Miru“ naznanjeno, smo imeli v naši cerkvi od 16. do 24. prosinca sv. misijon. Vodila sta ga pred. gg. oo. Franc Doljak in Jakob Vrhovec. Udeležba je bila prav dobra; verni so radi poslušali pridige in prav veliko število je prejelo sv. zakramente. Pa žalibog, vsi iz te župnije se niso udeležili te milosti, nekteri so se misijona vstrašili, in se cerkve ogibali. Liberalci pač nočejo kaj od spovedi slišati in so zdaj očitno pokazali, kakošna je njihova vera! Pa neko hvalo vendar tudi oni zaslužijo — bili so namreč med sv. misijonom popolnoma mirni. Preč. gg. misijonarjem pa tudi po tem potu za ves njihov trud v spovednici in na prižnici izrekamo najprisrčnejšo zahvalo.

Iz Št. Vida ob Glini. (Bolnišnica usmiljenih bratov.) Kakor prejšnja leta je po vsem Koroškem dobro znana bolnišnica usmiljenih bratov tudi lani jako uspešno delovala za blagor in pomoč pomoč bolnikom. Letnemu poročilu povzamemo, da je 1248 bolnikov brez razlike národnosti in vere tam iskalo pomoči in zdravja skozi vkup 22.055 dni. Največ jih je bilo s Koroškega (1025), Kranjskega (67), Štajerskega (40), Laškega (18), Primorskega (10) itd. 1230 je bilo katoličanov, 17 protestantov in 1 žid. Po stanu je bilo 505 kmetovalcev, 31 posestnikov, 203 dninarjev, 64 šolarjev, 24 kovačev, 22 fužinskih delavcev, 26 občinskih ubožcev itd. 906 (72,60%) jih je zapustilo ozdravljenih, 207 (16,60%) se je zdravje zboljšalo, 28 jih je bilo neozdravljivih, koncem leta jih je ostalo še 52 v bolnišnici. — Te številke kažejo jasno, koliko dobrega storijo usmiljeni bratje naši deželi, s tem da brezplačno sprejemajo in ozdravljajo uboge bolnike. Bolnišnico vzdržujejo le z milodari, katere nabirajo po deželi. Res, dobro delo stori, kdor jih podpira in mi najtopleje priporočamo bolnišnico usmiljenih bratov v blagohotno podporo: „Odperto sreč, odperte roké imej za trpečega brata!“

Iz Ljubljane. (Družbi sv. Cirila in Metoda) so poslali od 25. novembra do 20. decembra: Č. g. Ivan Murovec, dekan v Cerknem, iz nabiralnika v župnišču 2 gld. 40 kr. — Pri g. Sršnu v Ljutomeru se je nabrala na odhodnici g. Žagarja svota 6 gld. 25 kr., katero je poslal g. dr. A. Mihalič. — Brezniški Mohorjani po č. g. župniku T. Potočniku 2 gld. 50 kr. — Po č. g. K. Miklavču v Višnji Gori 2 gld. 10 kr., nabrane v veseli družbi „pri Kralju“. — Mohorjani na Selah pri Kauniku 2 gld. — G. Kristijan Hodnik v Il. Bistrici svoto 9 gld. 30 kr., nabrano ob odkritju slike čitalniškega dobrotnika J. Tomšiča. — Izven-akademski podružnica v Gradcu po g. Hrašovcu 20 gld. — Č. g. Avgust Skočir, kurat v Gradcu, 5 gld. za mesec december. — Mohorjani v Jarenini po č. g. F. Gomilšek 5 gld. 10 kr. — Podružnica na Premu od g. V. Repivca 1 gld. — Iz nabiralnika „pri Petru“ v Slov. Bistrici po č. g. M. Medvedu 1 gld. 50 kr. — Moška podružnica v Ajdovščini 45 gld. — Nekateri Mohorjani po č. g. dr. Iv. Svetini 2 gld. — Podružnica v Medgorjah po g. tajniku Ebnerju 20 gld. — Ženska podružnica v Gorici po g. Am. Drufovki 50 gld. letnine. — Podružnica v Poljanah nad Škofjo Loko po č. g. župniku J. Ramovšu 25 gld. — Č. g. Ivan Trpin, beneficijant v Šmartnu pri Litji 1 gld. 80 kr. iz nabiralnika. — Podružnica v Škofji Loki 59 gld. 50 kr. — Milosrčnim Slovincem se tudi še za nadalje priporoča naša jako potrebna družba za kak dobrovoljni dar. *Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.*

Koroški deželni zbor.

Do dné 7. t. m. je imel naš deželni zbor 19 sej. Večinoma so se v njih samo čitala razna poročila in predlogi dež. odbora, ki so se odkazovali raznim odsekom. Isto se je zgodilo z došlimi prošnjami. O tem ni treba obširneje poročati, ker bi itak le malokoga zanimalo. Zató v naslednjem omenjamo samo važnejše stvari.

Posl. Kiršner je zopet predložil lovsko postavo. — Posl. Černik in Hönlinger sta predlagala, naj se nekoliko preuredi poselski red. O tem bo-

demo še poročali. — Dež. doklada na žgane pijače je za letos proračunjena na 151.122 gld. Posl. Muri je ob tej priliki sprožil misel, naj dežela jemlje v zakup tudi državni davek na žgane pijače, kar bi donášalo le korist. — Dekliški sirotišnici č. Uršulink v Celovcu se dovoli 200 gld. podpore. Deželni odbor poroča, da je zazidavanje čanjskega potoka stalo 75.916 gld. K tej svoti je donášala dežela 22.000 gld., država 51.700 gld.

Posl. Muri je predlagal, naj se dež. odboru naroči, da se z vlado dogovarja o preložitvi državne ceste čez Jezerski Vrh. Sedaj je promet po tej cesti jako težaven, mnogokrat nemogoč. S preložitvijo bi se olajšal in Spodnja Koroška nekako zvezala z Gorenjsko. Za predlog, ki se je odkazal stavbinskemu odseku, sta govorila tudi Plavec in knez Rosenberg.

Občini Bistrica na Zilji se dovoli 500 gld. podpore. — Posl. Steinwender je stavil predlog o upejljavi splošnega oskrbovanja za starost in posl. Werniš predlog, naj stori dež. zbor potrebne korake za to, da se ohrani državna kobilarna v Osojah, katero je hotela država opustiti. O tem predlogu se je takoj obravnavalo in se storilo vse potrebno. Uspeh je bil ta, da se je vlada odločila za to, naj se ohrani omenjena kobilarna.

Rudarski šoli v Celovcu se zviša podpora od 500 na 1000 gld. — Za razne cestne zadeve in uravnavo hudournikov so se dovolili večji in manjši zneski. — Čebelarskemu odseku kmetijske družbe v Celovcu se je dovolilo 100 gld. podpore, ravno tako več drugim društvom. — Za mnoge občine bode dežela zopet plačevala obresti od dolgov, ki so jih naredile za šolske stavbe.

Dne 19. jan. je bil obširen razgovor o **jezikovnih naredbah** in o predlogu nemških poslancev, naj se te naredbe prekličejo. V razgovor so posegli poslanci Janez Huber, knezoškof, Plavec, Steinwender, Kiršner, Muri, Artur Lemiš, Grafenauer, Luggin in Einspieler. Dne 5. febr. je bila **šolska debata**. Govorili so: Grafenauer, ki je pojasnjeval naše zahteve. Ghon in Artur Lemiš sta odurno napadala našo stranko. V razgovor sta posegla tudi mil. g. knezoškof in deželni šolski nadzornik Palla, ki je povzdigoval naše sedanje utrakvistične šole. Nemci so debato siloma zaključili, da našim poslancem ni bilo mogoče braniti se zoper posamezna krivična očitavanja. O obeh važnih debatah poročamo natančneje v prihodnji številki.

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. V naši notranji politiki se kažejo čim dalje bolj čudne stvari. Položaj označuje najbolj to, da vodijo našo politiko sedaj prav nemški „burši“, dijaki visokih šol! Vlada je bila dijakom v Pragi prepovedala nositi čepice in trakove zaradi nemirov, ki so se bili tam večinoma po krivdi nemških dijakov dogodili. Ta prepoved je tako razburila dijake, pristaše znanega kričača Wolfa, da so napravili v Litomericah veliki shod, na katerem so sklenili, da hočejo „štrajkati“, t. j. da ne bodo več obiskovali šol in sploh zabranili predavanja profesorjev, dokler vlada ne prekliče svoje prepovedi. Ta sklep so tudi izpeljali. Na vseh nemških vseučiliščih, na Dunaju, Gradcu, Inomostu, Brnu, Pragi so začeli razsajati nezreli nemški mladiči prav po izgledu svojih političnih učencikov v drž. zboru in z razgrajanjem, vpitjem itd. so dosegli, da so se zaprle sedaj vse omenjene visoke šole. Zaprte ostanejo do 21. marca. Videlo se je, kakor da početje mladine ugaja tudi profesorjem, ker se mu niso dosti zoperstavljali! Vlada sama ni dosti kaj storila, da bi preprečila zlobno početje dijakov. Na več krajih so nemški dijaki napadali slovanske, ker so le-ti odločno in resno ugovarjali početju nemških tovarišev. Prav resno moramo vprašati: Ali so visoke šole za to, da mladina tam uganja politiko in demonstracije, da izpodkopa vsaki red? Ali ni nikogar, ki bi hotel napraviti red in mladice opomniti, čemu jih stariši pošiljajo v šole? Vidi se iz tega, kolikim nevarnostim so izpostavljeni naši ubogi slovanski dijaki na nemških šolah. Zato moramo pa vedno zahtevati in delati na to, da se napravijo slovanske visoke šole v Ljubljani! — Po raznih deželnih zborih je bilo mnogo govora o jezikovnih naredbah. — Listi sedaj mnogo pišejo o državnem zboru, ki se ima menda v kratkem zbrati.

Novičar.

Na Koroškem. (Duhovske zadeve.) Za mestnega župnika v Pliberku je imenovan č. g. Šim. Bauer, župnik na Peravi ob Beljaku. Čestitamo! — Mil. g. stolni prošt dr. Valentin Müller je odločil zbog starosti mesto preglednika nauk v duhovnem semenišču. Na njegovo mesto je imenovan preč. g. dr. Anton Müller, stolni korar. — Razpisani sta župniji Karnski grad in Mali Št. Vid. — Župnijo Bistrico ob Zili bode začasno oskrboval č. g. provizor v Gorjah. — Mil. g. prošt

L. Vavtižar se dne 16. t. m. vmesti na prošitjo Dobrlavas.

— (Vojaški nabori.) Letos se vršijo vojaški nabori za slovenske kraje tako-le: Za mesto Celovec dne 1. marca (poklicanih 150); v Celovcu (okolica) dne 14., 15., in 16. marca (600); v Borovljah dne 17. in 18. marca (264); v Št. Pavlu dne 20., 21. in 22. marca (320); v Pliberku dne 28. in 29. marca (377); v Velikovecu dne 30., 31. marca in 1. aprila (156); v Šmohoru dne 6. apr. (200); v Beljaku od dne 12. do 16. aprila (923); v Trbižu dne 18. in 19. aprila (342).

— („Südmark“.) Celovski mestni očetje so naprosili odbor tega zloglasnega društva, naj napravi prihodnji občni zbor v Celovcu. Ti ljudje hočejo imeti tú vedno kake nove komedije, morajo biti pa tudi prav petični, ker jim ne zmanjka denarja za take stvari, ali kaj!? Novi podružnici je društvo dobilo v Porečah in Greifenburgu. Čemu jim služi nabrani denar, je znano; potrosijo ga za protislovenske agitacije!

* Koroška kmetijska družba ima letni občni zbor dne 16. marca t. l. v Celovcu. — V Celovcu se je dne 29. jan. vstrelil 22letni poročnik W. pl. Grünwald od 17. polka, kakor pravijo, zaradi obilnih dolgov. Truplo so prepeljali v Gradec. — Študentje celovške gimnazije se v zadnjem času zabavajo s pobijanjem oken. Zadnjič so trije šestošolci pobijali okna v duhovnem semenišču. Policija jih je djala pod ključ. To so prav žalostne prikazni. Kakor znano, so dijaki tudi pri demonstracijah novembra meseca igrali jedno glavnih vlog. Resno se moramo zato vprašati: Kaj bo z mladino, ki hodi taka pota!? — Ker je državni poslanec celovške trgovinske zbornice Hinterhuber odložil svoj mandat, bode nova volitev dne 21. t. m. Bržkone ga bodo zopet izvolili. — V Gradcu je nanagloma umrl bivši ravnatelj celovške gimnazije dr. Fr. Svoboda. — Na Žihpoljah je dne 7. t. m. umrl stari Razaj, g. Jožef Kiršner, oče deželnega poslanca.

Na Kranjskem. Blizu Planine na Notranjskem se je povozil ribniški lončar Franc Hočevlar. Prišel je pod voz, ko je hotel po klancu kolo zavreti. — Posl. Žitnik je predlagal v deželnem zboru, naj se cesarju ob 50letnici vladanja predloži udanostna izjava (adresa). Posl. Hribar je predlagal, naj dež. zbor oporeka početju nemških dijakov, ki zabranjujejo, da se na visokih šolah predavanja ne morejo redno vršiti. Dež. zbor zahteva tudi ustanovitev slovenskega vseučilišča, ker slov. dijaki po nemških niso varni. V istem smislu je sklepal tudi ljubljanski občinski odbor. Tako je prav! — Slov. krščansko-socijalna delavska zveza v Ljubljani dobro napreduje. Upeljali so se v „Katoliškem domu“ tudi „prijateljski večeri“, na katerih se go-spodje posvetujejo o raznih javnih zadevah, in javna predavanja za ljudstvo. — V Stični na Dolenjskem se bodo zopet naselili cistercijani. — Umrl je č. g. J. Podobnik, župnik v Preserju. — Potres so čutili dne 15. t. m. v Ljubljani.

Na Štajerskem. Slovenci poslanci imajo v deželnem zboru jako težavno stališče. Ko čitajo interpelacije v slovenskem jeziku, jim hočejo to Nemci na vso moč z grdim vpitjem itd. zabraniti. Slov. poslanci so predlagali tudi, naj se prenaradi in razširi deželnozborski volilni red. — Občina Št. Peter v Savinjski dolini je bila doslej v nemškutarskih rokah. Dolgo let je tam županoval nemško-nacionalni poslanec Lenko, a pri letošnjih volitvah je nemškutarska stranka popolnoma propadla in so bili v vseh treh razredih izvoljeni narodni možje. — V mariborski kazini se je vnel hud prepir med civilisti in častniki. Dvoboje je bil med nadporočnikom Wescherjem in dijakom Attenederjem. Zadnji je obležal mrtev. Pri njegovem pogrebu so nemški študenti in socijalni demokratje napravili velike demonstracije. — Osemdesetletnico je slavil dne 30. januarja preč. g. stolni prošt v Mariboru Ign. Orožen. Čestitamo!

Na Primorskem. Stekel pes je v Trstu oklal več oseb. 27 takih oseb so prepeljali v bolnišnico na Dunaj. — Neki vratar se je tam obesil, ker je zgubil — 10 goldinarjev. — V Trstu vladala je več dni gosta megla in razsajal hud vihar. Mnogo osebam se je vsled tega pripetila nesreča. — Isterski deželni zbor se je zbral v Pulju, ne kakor prej v Poreču. Laška večina tudi sedaj nad vse brezobzirno postopa proti Slovincem in Hrvatom. S krikom in razbijanjem na galerijah (!) hočejo slovanskim poslancem zabraniti, da ne morejo govoriti. — Goriški deželni zbor se ne snide več, ker se ni doseglo sporazumljenja med laškimi in slovanskimi poslanci.

Po drugih deželah. Oggerski bankir žid Berger je bil zaradi groznih sleparstev obsojen na jedno leto in 40.000 gld. globe. Potegnili so se zanj židje in čez tri tedne so ga pomilostili in izpustili iz ječe. — V Parizu je anarhist Etienfant pred policijskim komisariatom dva stražarja napadel ter jih z ostrim bodalom hudo ranil. Prijet in v zapor spravljen je v celici strelil sedemkrat na ču-

vaja s samokresom, ki ga prej niso zapazili pri njem. — Turških bojev proti Grkom se je udeležila neka gospa Fatima Hanuma v moški obleki. Njej je zato sultan nakazal mesečne pokojnine 300 pijastrov. — V Bombaji (Indiji) kuga zopet bolj nastopa. — V južni Afriki je umrl slovanski misijonar trapist o. Emanuel Drevenssek. Tudi v tujini je bil ostal zvest svoji domovini. Večni mu mir! — Slavni slovanski škof J. J. Strossmayer je vstopil v 84. leto in obhaja dne 16. t. m. šestdesetletnico svojega mašništva. Slava mu!

Raznoterosti.

Popolnoma prav ima neki češki časnik, kateri piše: Zmirom tožimo na slabe čase in vendar ne skrbimo za njih zboljšanje. — Tožimo na odvetnike in vendar se zavolj vsake malenkosti tožujemo. — Tožimo na žide in vendar od njih kupujemo. — Tožimo na drago obleko in vendar se priproste obleke sramujemo. — Tožimo, da naše domače žito nima cene in vendar kupujemo ogersko moko. — Tožimo na pomanjkanje denarja in vendar ga premalo cenimo. — Tožimo, da marsikateri ljudje izkoriščajo kmeta in tako se obogatijo in vendar premalo skrbimo za omiko kmečkih sinov. — Tožimo na odrtnine in vendar podpisujemo njih menjice. — Grajammo vse in vsakega, samo sebe ne; hočemo predelati svet in sebe predelati ne znamo.

Čuden preklic. Švicarski listi poročajo, da so v vzhodni Švici nekemu meščanu naložili precej več davka, kakor ga je imel prejšnje leto. Zaradi tega se je razjezil ter je očitno zabavljaval mestnim očetom, rekoč: polovica mestnih odbornikov je norcev. — Mestni očetje, prepričani, da je dober glas boljši nego zlat pas, so zahtevali preklica od obrekovalca. Ta je tej zahtevi ugodil ter objavil preklic, glaseč se: „Polovica mestnih odbornikov ni norcev!“

700 let odkar rabimo premog. Letos je minulo že 700 let, odkar so ljudje našli premog in ga jeli spoznavati kakor kurivo. V početku so se zelo ogibali tega kuriva, menda zato, ker je smrdelo; in v 14. stoletju je bil uveden na Angleškem zakon, po katerem bi bil kaznovan s smrtjo vsakdo, ki bi kuril s premogom. No, kolika razlika med sedaj in tedaj!

Vabila.

— **Hranilnica in posojilnica v Ziljski Bistrici** imela bode svoj letni občni zbor v nedeljo dne 13. februarja 1898 ob 2. uri popoldne v farovžu v Ziljski Bistrici s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo tajnikovo. — 2. Odobravanje računa in razdelitev čistega dobička. — 3. Volitev načelnika. — 4. Razni nasveti. Vse zadržnike prijazno vabi **načelnikstvo**.

— **Hranilnica in posojilnica v Tinjah** imela bode svoj letni občni zbor pri Bužljeju v Vabni vesi dne 13. februarja t. l. s sledečim vspeedom: 1. Poročilo o delovanju posojilnice l. 1897. 2. Odobrenje računov za l. 1897. 3. Sklep o čistem dobičku. 4. Volitev novega odbora. 5. Razni nasveti. K obilni udeležbi vabi **načelnikstvo**.

— **Hranilnica in posojilnica v Glinjah** bode imela dne 27. februarja 1898 ob 1/2 3. uri popoldne v hiši g. Lovro Zablacana na Trati svoj letni občni zbor s sledečim vspeedom: 1. Poročilo o posojilničnem poslovanju v letu 1897. — 2. Potrjenje letnega računa. — 3. Poraba čistega dobička. — 4. Volitev odbora in računskih pregledovalcev. — 5. Razni nasveti. — Na obilno udeležbo vse zadržnike najljubše vabi **načelnikstvo**.

— **Hranilnica in posojilnica za Sv. Lenart** pri sedmih studencih in okolico bode imela na nedeljo dne 27. februarja 1898 popoldne ob 4. uri pri Majriču v Sv. Lenartu svoj letni občni zbor po sledečem dnevnem redu: 1. Poročilo tajnikovo o delovanju posojilnice v minulem letu. 2. Odobravanje računa in razdelitev čistega dobička. 3. Volitev odbornikov. 4. Razni nasveti. K udeležbi vabi prijazno vse ude **odbor**.

Loterijske srečke od 5. februarja 1898.

Dunaj 42 21 64 86 17
Gradec 19 68 62 49 85

Tržne cene v Celovcu

dne 3. februarja.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	7	42	9	07
rž	5	38	6	72
ječmen	—	—	—	—
oves	2	28	2	82
hejda	4	—	5	—
tursica (sirk)	3	75	4	69
pšeno (kaša)	7	50	9	37
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	1	20	1	95
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 25 kr. do 2 gld. 70 kr. kisto 1 gld. 70 kr. do 2 gld. 20 kr., slama po 1 gld. 60 kr. do 1 gld. 90 kr. meterski cent (100 kil). Frišen speh je po 66 do 70 kr. kila, maslo in puter po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — Vprežne vole plačujejo mesarji po 121 do 138 gld.

Slovenci! Pridno zahajajte na slovanske shode!

Slovenci, zahtevajte povsod ter rabite samo vžigalice in svinčnike družbe sv. Cirila in Metoda!

V Celovcu dobijo se vžigalice in svinčniki „družbe sv. Cirila in Metoda“ v trafiki gospé Izop, kosarnske ulice številka 7.

Naznanila.

Izjava!

Podpisani izjavlja, da za svojim očetom **Osvald-om Weissenegger-jem**, o katerem se ne vé kje hodi, nič ne plača. Torej pozor!

Lekš Weissenegger p. d. **Vesnar** v Ovbrah.

Dr. Alojzij Kraut,

odvetnik v Celovcu,
na benediktinskem trgu št. 4., I. nadstropje.

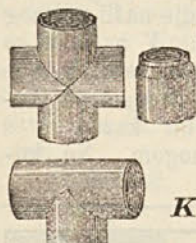
Uradne ure so od 1/2 9. do 12. ure zjutraj in od 3. do 6. ure popoldne.

Ob nedeljah je pisarna zaprta.

Vsprejemem spretnega pisarja,

ki je v besedi in pismu zmožen pravičnega slovenskega in nemškega jezika in ima lepo pisavo. Plača po dogovoru.

Dr. Alojzij Kraut,
odvetnik v Celovcu.

Velika zaloga
kovanih železnih cevij za vodovode

po tovarniških cenah pri
Konradu Proschu v Celovcu,
tovarna za kmetijske stroje.

E. ZBITEK

podobar v Novosadu pri Olomucu
na Moravskem

izdeluje steklene mozaike, sv. grobove, Lurske jame, altarje za procesije sv. Rešnjega Telesa itd. Njegovi izdelki so bili pohvaljeni od sv. Očeta papeža Leona XIII. Tudi ima priznalna pisma iz Petrograda, Carigrada itd.

Cenikise pošiljajo zastoj.

Pijančljivost

se dá ozdraviti z **antibetinom**,* kakor se je že mnogokrat s sijajnim uspehom pokazalo. **Mnogoštevilna** zahvalna pisma ozdravljenih se na željo brezplačno na ogled pošljejo. — Ker zdravilo nema nobenega okusa, zamore se pijancu dajati tudi brez njegove vednosti. — Ena skatljja velja 2 gld. 20 kr. Dvojna skatljja za bolj zastarane bolezni 4 gld. 40 kr. Ako se denar naprej pošlje, dobi naročnik zdravilo brez stroškov na pošti. Naslov prodajalca: **Adler-Apotheke, Lugos, Banat Nr. 721.**

* Ime zavarovano.

Nedavno odlikovano na higijski razstavi v Londonu s prvim darilom, z zlato kolajno.

Med vsemi dosedaj naznanjenimi sredstvi proti skrnini, trganju po udih, čutniški bolezni v zobeh in glavobolu se od prvih zdravniških veljakov kot najboljši pripomoček priporoča

„MIRAKULIN“

ki gotovo pomaga in je najboljšo zdravilo proti tem boleznim. Cena jedni steklenici je 1 gld., po pošti poštne prost 1 gld. 20 kr. — Dobiva se v lekarni

Löwenapotheke,

Baruch Gyula, Miskolcz št. 188 na Ogerskem.

Vaše blagorodje! Pošljite mi takoj dve steklenici Vašega izvrstnega zdravila, kterega ne morem pogrešati. Spoštovanjem **Chalzel N. Budimpešta, 24. maja 1896.**

Ker se mi je Vaš „Mirakulin“ dobro prilagel, pošljite mi takoj dve steklenici. Spoštovanjem **Fani Tuč v Geviču, 8. junija 1896.**

Pošljite mi še eno steklenico „Mirakulina“, ker mi pomaga za protin v nogah. **Ter. Jahoda v Pragi, 16. jun. 1896.**

Pristno le z zgornjo znamko.

V vseh domačih delih izurjena kuharica

išče službo pri kakem duhovnem gospodu. Naslov se izvé pri uredništvu „Mira“.

Ribčevo posestvo

v **Št. Martinu na Dholici**

je na prodaj. Ima 23 oralov sveta, ter se prodá za 2400 gld. Več se izvé pri **Jožefu Rapac-u**, gostilničarju nad Šmartnom na Dholici; pošta Poreče (Pörschach am See) na Koroškem.

V najem se dá kovačnica

na glavnem trgu v Pliberku prav po ceni na več let. Več se izvé pri vdovi **Mariji Lingo** v Pliberku na Koroškem.

Hiša naprodaj

na lepem solnčnem kraju pod prijaznim velikim Strmcem, ki ima 14 oralov 65 □ sežnjev svetá, pašo in travnika za 10 repov živine, se prodá iz proste roke zavoljo družbinskih razmer pod ugodnimi pogoji. Več pove g. **Ferdinand Wigiser**, tesarski mojster v Kanatečah, pošta Vrba (Velden) na Koroškem.

Mestna hranilnica ljubljanska

obrestuje tudi nadalje hranilne vloge

po 4%

brez odbitka novega rentnega davka.

Stotisočero

družin vsak dan

posebno

rado pije

Živijo!

Kathreiner-Kneippovo sladno kavo

Prosta zdravju škodljivih snovij bobove kave ima edino **Kathreiner-Kneippova** sladna kava te dišavo in prijetni ukus. Ker pospešuje tek in je lahko prebavljiva, se **Kathreiner-Kneippova** sladna kava izkazuje že leta jednako dobro za odrasle in otroke. Z ozirom na zdravje in varčnost bi pristne „Kathreinerjeve“ kave ne smelo nedostajati v nobenem gospodinjstvu.

Svari se pred ničvrednimi ponaredbami.